

13 pCt. og Landdistrikterne 66 pCt. Jeg kan ikke se, at der skulde være nogen rimelig Grund for en saadan Forskydning, som i øvrigt i væsentlig Grad vilde komme Stor-København til gode. Og Forskydningen vil blive yderligere forstærket, naar man kommer til Vurderingen af 1920. Denne vil medføre, at Forholdet forrykkes yderligere i høj Grad, og det kan man fra Venstres Side ikke se, der vil være nogen som helst Grund til. Derfor vil det sikkert være nødvendigt, at man foruden en ren Grundskyld ogsaa maa have en vis Bygningsskyld til Staten. Om man kan indskrænke sig til at anvende denne Grundskyld paa de Ejendomme og Værdier, som den højtærede Finansminister antydede i sin Fremsettelsestale, skal jeg ikke kunne sige, men det kan der jo forhandles om. At det skulde kunne gaa alene paa Beboelsesejendomme, vilde jeg dog anse for ret utænkeligt.

Jeg skal nu nærmere begrunde, hvorfor man ikke mener at kunne gaa med til en Forøgelse — og navnlig ikke den her foreslaaede Promille — af de faste Ejendomsskatter til Staten. Jeg har allerede sagt, at det i det væsentlige maa siges at være en Skat, der maa tjene Kommunerne, og det mener jeg er rigtigt. I 1917—18 udgjorde Ejendomsskylden til Staten 7,3 Mill. Kr., det vil sige, at naar vi faar Vurderingen af 1920, vil en Skattepromille af 5 paa Grundlag af den Jordværdi, som da vil være til Stede, rimeligvis indbringe omkring tre Gange saa meget i Statsskat, og det er der ikke Anledning til. Men det, som Venstre først og fremmest bygger sin Opfattelse paa, er, at Vurderingerne til Ejendomsskyld og ogsaa Vurderingerne til Grundskyld altid vil vise sig at være svage. Det vil ikke være let at faa en paalidelig Vurdering, som kan være saa ensartet, at den navnlig kan gælde fra Landsdel til Landsdel. Jeg har som Medlem af den kommunale Skattekommission haft Lejlighed til at se Prøvevurderingerne af 1911 for en Kommune i Holbæk Amt og for en Kommune i Ringkøbing Amt, og medens Vurderingerne indenfor selve Kommunerne maatte siges at være nogenlunde ensartede, var Vurderingerne Amterne imellem overordentlig forskellige, og det vilde have været en

meget stor Uretfærdighed, om man paa Grundlag af en saadan Vurdering vilde have paalagt væsentlige Skatter. Derfor mener jeg, at Staten ikke kan og heller ikke bør have Krav paa at faa Grundskatterne i væsentlig Grad forhøjet paa dette Grundlag. Indenfor Kommunerne vil man kunne hjælpe sig meget bedre til Rette, og det viser sig i øvrigt ogsaa nu, at der ikke paa langt nær fremkommer de Klager indenfor Kommunerne, som der fremkommer fra Landsdel til Landsdel.

Den foreslaaede Vurdering til Grundskyld — den omhandles navnlig i Lovforslagets §§ 4—10, og det er væsentlig de gamle Paragraffer, der her er gentagne — maa sikkert gøres til Genstand for nogen Overvejelse i Udvalget, det maa forsøges, om man ikke her kunde komme til Regler, som kunde blive bedre end dem, vi har haft hidindtil. Jeg for mit Vedkommende ser i alt Fald med en vis Sorg paa, at vi kommer bort fra Boniteringen. Boniteringen var i Virkeligheden en udmærket Maalestok for Jordens Dyrkningsværdi, og der var den store Fordel derved, at naar Boniteringen var fastsat og Jorden var klassificeret, kunde Ejeren dyrke Jorden og anbringe saa megen Kapital deri, som han vilde, uden at hans Skattegrundlag derfor forhøjedes. Det var en Fordel. Men Boniteringen er jo ikke smidig nok til Nutidens Forhold. Den har navnlig den Mangel, at den ikke er i Stand til at give Udtryk for Beliggenhedsværdien, og derfor kan den ikke bruges alene. Under Forhandlingen om Lovforslaget af 22. December 1915 var det ærede Medlem fra Fredensborg (Moesgaard-Kjeldsen) netop inde paa, at man skulde have en helt ny Bonitering. Han blev i den Henseende meget stærkt imødegaaet af det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen), som mente, at Bonitering var uanvendelig. Det er den selvfølgelig ogsaa, hvis man ikke kan faa et Udtryk for Beliggenheden, og dette syntes det ærede Medlem fra Fredensborg ikke den Gang at have Øje for. Jeg tror imidlertid, det vilde være muligt ved en Vurdering at faa et Udtryk for Beliggenheden. Man kan, endda ret godt, kombinere de to Ting sammen. Boniteringen har imidlertid en anden stor Skavank: den er meget kost-